

विसंवादिता 1) अ० auch Kām. Nītis. 4,6 mit dem Comm. zu lesen.
 विसंस्थुल HEM. JOGAÇ. 2,7.
 विसर्पणी f. eine best. Pflanze, = श्वेतबुङ्गा RATNAM. 51.
 विसेचक adj. comp. (= विगतः सेचको यस्मात् PAT. a. a. O. 1,295, a. 8,61, b.
 विस्तारणा n. das Ausstrecken: पाद० Spr. (II) 7456.
 विस्फोर्य partic. fut. pass. PAT. a. a. O. 8,24, b.
 विस्रि vgl. विस्रि.
 विस्वन्न und विस्वन्न PAT. a. a. O. 8,64, a.
 2. वो appetens RV. 1,143, 6.
 3. वी mit घ्रा, streiche am Ende: Vgl. 2. घ्रावी.
 — प्र, रथात्प्रवीतात्पतितः in Gang gesetzt PAT. a. a. O. 1,281, b. 282, a.
 5. वी mit घ्रा vgl. घ्रावी.
 वीष्य s. मुष०.
 वीङ्, lies वीङ्क्यते.
 वीङ्कुरम्, lies fest packend (mit der Flamme).
 वीथीमार्ग m. Bez. einer best. Gangart des Elephanten AUFRECHT, HAL-
 LÄS. Ind. u. स्थूलोच्चप.
 वीथ्य n. heiterer Himmel Spr. (II) 7358 (Conj.).
 वीन्द्र (2. वि + इन्द्र) adj. wovon Indra ausgeschlossen ist: सोम TS.
 2,4, 12, 1. 5, 2, 1. — Vgl. घ्येन्द्र.
 वीप (वि + म्प Wasser) adj. PAT. a. a. O. 6,45, a.
 वीप्स adj. = यो वीप्सति ebend. 8,7, a.
 वीर 1) b) अ) ० जिन HEM. JOGAÇ. 1,3.
 वीरचितामणि m. Titel eines Abschnitts in Çārṅgadhara's Pad-
 dhāti Notices of Skt Mss. 1,204; vgl. AUFRECHT in Z. d. d. m. G. 27,2, N. 2.
 वीरपुरुषक adj. dessen Männer Helden sind: ग्राम PAT. a. a. O. 1,262, b.
 वीरभाव m. Heldenmuth VENIS. 47,18.
 वीरासन 1) HEM. JOGAÇ. 4,123. 126. fg.
 वुङ् vgl. noch WEBER, HÄLA 32. 68.
 वृकप्रस्थ N. pr. eines Dorfes VENIS. 16.
 वृकाय् (von वृक), ०पते den Wolf machen KARAKA 1,30.
 वृत्त 1) वृत्तं वृत्तिः den Stamm des Baumes RV. 1,130, 4.
 1. वृत्तन s. मु०.
 वृत्तान = प्रपाठक KAL. in MAHĀBH. lith. Ausg. 1,10, a. ०शम् adv.
 PAT. ebend.
 वृत्ति 10) Sp. 1321, Z. 2 v. u. lies सात्वती. — 13) vgl. Comm. zu ÂÇV.
 Ça. 5,20, 2.
 वृत्रह्वा, ०पते = वृत्रह्वाचरति PAT. a. a. O. 6(4), 6, a.
 वृध्, füge in der letzten Zeile noch सयो० hinzu.
 वृध् vgl. auch oben नमो०.
 वृषन् 9) Z. 2 lies extreme.
 वृषधि (vgl. पुरधि) adj. etwa mannesmuthig, kühn RV. 4,22, 2. Regen
 machend SĀS.
 वृषभर् adj. stark zugreifend so v. a. kämpfend u. s. w. oder gewalt-
 igen Ruf erhebend RV. 10,63, 3.
 वृष्टिर्ह्वय m. N. pr. eines Mannes RV. 10,115, 9.
 वेणिका ein geflochtener Streifen PAT. a. a. O. 3,71, b.

2. वेद vgl. मु०.
 वेदाउ m. Elephant ÇABDĀRTHAK. bei WILSON. — Vgl. वितपाउ 2).
 वेदम्, streiche am Ende समत्त०.
 वेदात्त 2) könnte auch erklärt werden als der Inbegriff des Veda.
 वेद्या Z. 4 füge 7,21,5 vor 6,9,1 hinzu.
 वेध vgl. oben नासा०.
 वेद्यता f. nom. abstr. von वेध्य. याति व्याधस्य वेद्यताम् (so zu lesen)
 wird vom Jäger durchbohrt HEM. JOGAÇ. 4,32.
 वेमन्य (von वेमन्) adj. im Weben geschickt PAT. a. a. O. 4,78, b.
 वेला 4) का वेला तत्रभवत्याः प्रातायाः wie lange ist sie schon da?
 VENIS. 11,11. अर्थवेलायाम् so v. a. wenn es sich um den Sinn handelt
 WEBER, PRATĪGĀS. 86.
 वेह्, वेह्यमान VĀMANA 5,2, 9.
 1. वेश 3) DAÇAK. 86,8. वेश्यामवेशसदृशप्रणयोपचाराम् MAHĀBH. 123,18.
 शिन्तिताशेषवेशपोषित् (शिन्तिताशेषवेश adj.) KATHĀS. 12,91. Füge das
 Gebahren einer Buhldärne hinzu. Vgl. auch u. शकट 1).
 वेशपोषित्, streiche KATHĀS. 12,91 und vgl. oben u. 1. वेश 3).
 वेशस्या f. SĀMAVIDH. Br. 2,6,11 = वेश्या Hure nach dem Comm., es
 ist aber wohl वेशस्थाः adj. gemeint.
 वेश्मक m. pl. N. pr. eines Volkes: शात्मवेश्मकाः (wohl शात्व० zu
 lesen) MĀK. P. 58,35.
 वीतमाणि m. patron. von वीतमाणा PAT. a. a. O. 1,265, b. 266, b. 3,80, a.
 वैदर्भ 3) b) VĀMANA 1,2,19.
 विदेहि m. patron. von विदेह (ein Brahmane) PAT. a. a. O. 4,60, b.
 वैनायक 1) वैनायिकी संहिता SĀMAVIDH. Br. 1,4,18.
 वैत्र n. nom. abstr. von वि Vogel + न्त् Mann PAT. a. a. O. 1,261, a.
 वैपुत्य 1) ebend. 1,277, a.
 वैभक्त (von विभक्ति) adj. zu einer Casusendung gehörend ebend. 6,37, b.
 वैभीषणा adj. zu Vibhishana in Beziehung stehend, von ihm kom-
 mend: वचस् Spr. (II) 5946.
 वैभूवस von विभूवस् nach SĀS.
 वैपापद adj. von व्यापद् KAL. in MAHĀBH. lith. Ausg. 7,109, b.
 वैपावृत्ति (?) HEM. JOGAÇ. 4,89.
 वैपासव n. nom. abstr. von व्यसु KAL. in MAHĀBH. lith. Ausg. 7,109, b.
 वैरपुरुष MBH. 5,5844.
 वैराटि MBH. 5,5879.
 वैलस्थान, davon adj. ०क ebend.
 वैशल्य (von विशल्य) n. Befreiung von dem Dorn (der Leibesfrucht)
 KARAKA 4,8.
 वैशाल 1) b) HEM. JOGAÇ. 4,102.
 वैशिष्ट्य 2) füge Ueberlegenheit hinzu.
 वैषम्य 2) अ० Ebenmaas VĀMANA 3,2, 5.
 वैषयिक 1) ein Reich bezeichnend (Suffix) PAT. a. a. O. 4,71, a. — 2)
 ebend. 5,39, a.
 वैहारिक (von विहार) adj. zum Vergnügen dienend MBH. 13,4719.
 वैदन्य n. N. pr. einer Stadt MBH. 1,6791, v. l. bei NILAK.
 व्यक्त 2) अनतिव्यक्तं गुप्ते च स्थाने HEM. JOGAÇ. 1,48.
 व्यङ्कट m. N. pr. eines Berges A Catal. of Skt Mss. in priv. libr. of